

Nem képzeltés

Нет грез

Nem képzelgés! Már túl az éj felén...

Valóra vált! – te, én, e két magány.

Így rendeltetett! Itt vagy hát. De én -
csak kaparászom rablétem falán.

S az éjszaka! A paplan-sómező,
a lámpajég, éhes szemünk, alélt
ajkunk, a homlokfagy, s kín, égető,
hogy megkezdődött és véget is ért.

(A [Viktor Szosznora versei](#) című kötetből. *Baka István fordítása.*)

← [Előző](#)
[Következő](#) →